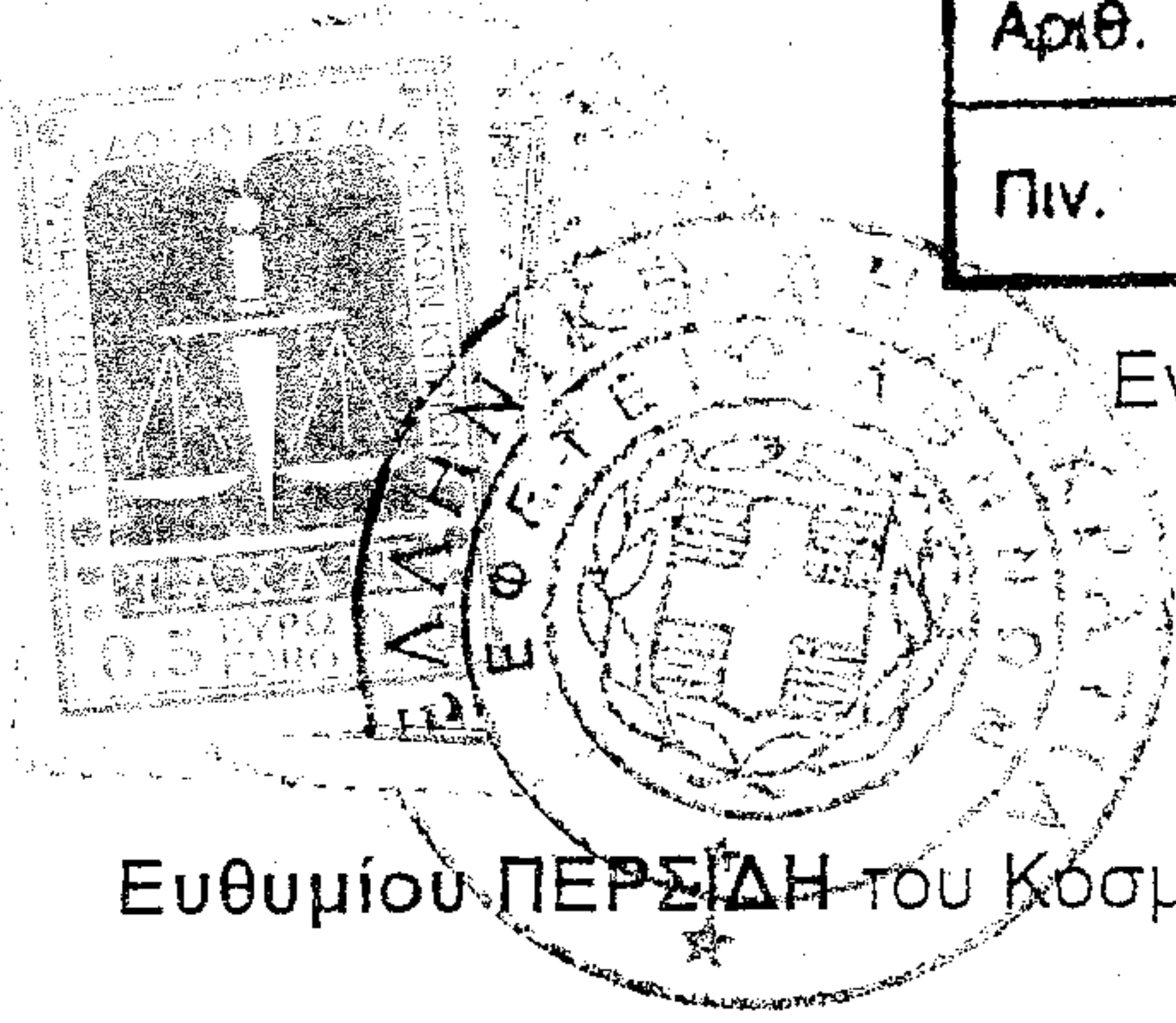

12/10/08

Αριθ.	1138	Δικαστ.	18/11/08	Αντικ.	Εργατικά
Πιν.	24	Τμ.	5	Διαδ.	Εργ. Ζελον

Ενώπιον του Εφετείου Αθηνών

Εφεβ. 6421534

ΕΦΕΣΗ

Ευθυμίου ΠΕΡΣΙΔΗ του Κόσμά, κατοίκου Ζωγράφου Αττικής (Γκανογιάννη 50).

ΚΑΤΑ

1. Παναγιώτη ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ του Μηνά, κατοίκου Αθηνών (Σεβαστουπόλεως 133), α) ατομικά και β) ως νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας «Δ.Κ. ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ε.Π.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα (Σεβαστουπόλεως 133) και εκπροσωπείται νόμιμα.
2. Της οριστικής απόφασης **511/2008** του Μον. Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία εργατικών διαφορών).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
 ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
 ΑΘΗΝΩΝ
 23/11/08
 1932

Ο αντίδικος άσκησε στο Μον. Πρωτοδικείο Αθηνών με την εργατική διαδικασία την από 24.7.2006 (αρ. κατ. 140.334/3.532/28.7.2006) αγωγή του εναντίον μου για επικαλούμενη παράβαση εκ μέρους μου, όπως ισχυρίζεται, του διατακτικού της απόφασης **3.834/2006** του Μον. Πρωτοδικείου Αθηνών (ασφαλιστικά μέτρα).

Επί της αγωγής του δημοσιεύτηκε την 26.2.2008 η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία απέρριψε μεν την αγωγή ως απαράδεκτη ως προς την εταιρεία με την επωνυμία «Δ.Κ. ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ε.Π.Ε.» που εκπροσωπείται από τον ενάγοντα, αλλά δέχτηκε εν μέρει την αγωγή ως προς τον ενάγοντα ατομικώς και: α) βεβαίωσε ότι παρέβην, με πρόθεση, το διατακτικό της άνω απόφασης ασφαλιστικών μέτρων, δύο (2) φορές, στις 19.3.2006 και στις 3.6.2006, β) επέβαλε σε βάρος μου χρηματική ποινή συνολικά **€2.000**, γ) κήρυξε την απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς την καταψηφιστική της διάταξη, δ) απήγγειλε εναντίον μου προσωπική κράτηση διάρκειας τεσσάρων (4) μηνών και ε) με καταδίκασε στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος που όρισε σε **€350,00**. Το προσωρινά εκτελεστό ποσό κατέβαλα στον αντίδικο την 20.3.2008.

Ο αντίδικος μου επέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση την 1.4.2008.

Την απόφαση αυτή **ΕΚΚΑΛΩ** για τους ακόλουθους λόγους και για όσους θα προσθε-
σω, ήτοι:

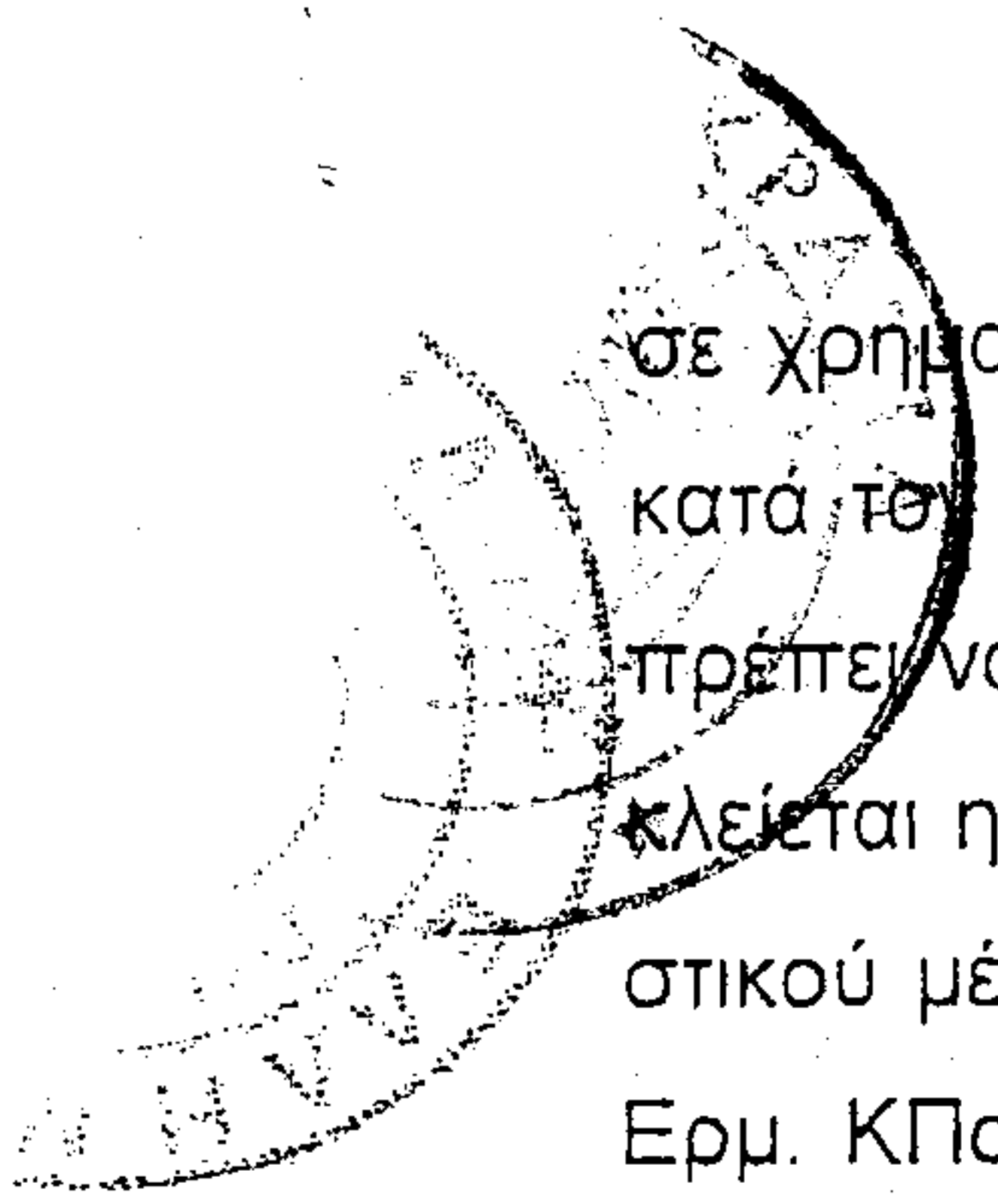
ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΕΦΕΣΗΣ

1ος. Το Μον. Πρωτοδικείο Αθηνών κακώς εκτίμησε τις προσαχθείσες αποδείξεις εν-
γένει, ψευδώς δε ερμήνευσε και εσφαλμένως εφάρμοσε το νόμο και με την προσβαλ-
λομένη απόφασή του αυθαίρετα και αναιτιολόγητα έκρινε:

α) Ότι η αγωγή του αντιδίκου είναι «... αρκούντως ορισμένη ...» (3ο φύλλο, β' ό-
ψη, στίχος 2 προσβαλλόμενης), ενώ αν εκτιμούσε σωστά τις αποδείξεις και εφάρμοζε
το νόμο έπρεπε να δεχτεί ότι η αγωγή είναι παντελώς **αόριστη** και ανεπίδεκτη δικαστι-
κής εκτιμήσεως και έπρεπε για το λόγο αυτό να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Συγκεκριμένα, στην αγωγή δεν αναφέρεται **πότε δημοσιεύθηκε** («εκδόθηκε» κατά το
αρθ. 693 ΚΠολΔ) η απόφαση ασφαλιστικών μέτρων 3834/2006 του Μον. Πρωτοδικείου
Αθηνών, το διατακτικό της οποίας ισχυρίζεται ο αντίδικος ότι παραβίασα, και επομένως
**δεν μπορεί να διαπιστωθεί αν ο αντίδικος άσκησε τακτική αγωγή εντός της προ-
θεσμίας** που θέτει η απόφαση (μέσα σε 30 ημέρες από την έκδοσή της) ή, σε κάθε πε-
ρίπτωση, εντός της ίδιας προθεσμίας που θέτει ο νόμος (693 παρ. 1 ΚΠολΔ - αν δεν
ασκηθεί κύρια αγωγή μέσα στην άνω προθεσμία, το ασφαλιστικό μέτρο αίρεται αυτοδί-
καια, 693 παρ. 2 ΚΠολΔ). Η αοριστία αυτή δεν μπορεί να συμπληρωθεί με τις Προτά-
σεις ούτε με παραπομπή σε άλλα εκτός της αγωγής έγγραφα (ανεξάρτητα και πέρα
από το ότι ούτε και με τις πρωτόδικες Προτάσεις του ανέφερε ο αντίδικος τίποτε σχετι-
κό, ούτε βέβαια τυχόν αναφορά στις Προτάσεις θα θεράπευε την αοριστία της αγωγής.)

Ο αντίδικος αναφέρει απλώς στην αγωγή του ότι «κατέθεσε» (όχι «άσκησε») τακτική
αγωγή εναντίον μου την 13.4.2006. Όπως είναι γνωστό, η άσκηση της αγωγής ολοκλη-
ρώνεται με την επίδοσή της (215 ΚΠολΔ). Ο αντίδικος όμως δεν αναφέρει **εάν επέδωσε**
σε μένα την τακτική αγωγή του που κατέθεσε την 13.4.2006 και **πότε**. Δεν μπορεί να
κριθεί επομένως αν η κύρια αγωγή ασκήθηκε – κατατέθηκε και επιδόθηκε – εμπρόθε-
σμα, δηλαδή μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την έκδοση της απόφασης ασφαλιστι-
κών μέτρων 3834/2006. Επομένως δεν μπορεί να κριθεί αν η απόφαση ασφαλιστικών
μέτρων ήταν σε ισχύ, ούτε αν οι επικαλούμενες παραβάσεις έγιναν σε χρόνο κατά τον
οποίο η απόφαση διατηρούσε την ισχύ της. Όπως γίνεται δεκτό, «..... για την καταδίκη

σε χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση, αρκεί η τέλεση της παράβασης σε χρόνο κατά το οποίο ο εκτελεστός τίτλος διατηρούσε την ισχύ του ... Η απείθεια του οφειλέτη πρέπει να εκδηλώνεται σε χρόνο που ο εκτελεστός τίτλος διατηρεί την ισχύ του ... αποκλείεται η επιβολή ποινών αν η παράβαση συμπίπτει σε χρόνο που η ισχύς του ασφαλιστικού μέτρου είχε αποδυναμωθεί ... λόγω αυτοδίκαιης άρσης του» (Βαθρακοκόλλη, Ερμ. ΚΠολΔ, άρθρο 947, σελ. 592, αριθ. 77). Επομένως η αγωγή του αντιδίκου, ατομικώς, έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας.

β) Ότι «... ο ενάγων, εκπαιδευτής του παραδοσιακού καράτε και κάτοχος μαύρης ζώνης 7 dan, είναι ... εξουσιοδοτημένος από την Παγκόσμια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε για τη διεξαγωγή των εξετάσεων των αθλητών στην Ελλάδα» (3ο φύλλο, β' όψη, στιχ. 17-21 προσβαλλόμενης). Αν όμως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εκτιμούσε σωστά τις εν γένει προσαχθείσες αποδείξεις έπρεπε να δεχτεί ότι ο ενάγων Παναγιώτης ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ουδεμία εξουσιοδότηση έχει από την «Παγκόσμια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε» ("World Traditional Karate Federation"), που είναι το ανώτατο όργανο στον κόσμο για το άθλημα του «παραδοσιακού καράτε», για τη διεξαγωγή εξετάσεων στην Ελλάδα. Τούτο αποδεικνύεται αναληθές εκτός άλλων και διότι η «Παγκόσμια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε», ως γενική συνομοσπονδία σωματείων και οργανώσεων που εκπροσωπούν το άθλημα του «παραδοσιακού καράτε» σε χώρες του κόσμου, δεν εξουσιοδοτεί μεμονωμένα άτομα αλλά σωματεία ως επίσημους αντιπροσώπους της στη χώρα και εξουσιοδοτημένους για τη διενέργεια εξετάσεων.

γ) Ότι «... ο εναγόμενος ... από το 2002 μέχρι και το 2004, ανέλαβε χρέη Προέδρου [του αθλητικού σωματείου «Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε»], παρατηρήθηκε, ωστόσο, αδράνεια σε σχέση με τα καθήκοντά του και το γεγονός αυτό προκάλεσε τριβή στους κόλπους της ανωτέρω ομοσπονδίας και ήδη από τις αρχές του έτους 2005 ο εναγόμενος έπαψε να συμμετέχει στις διαδικασίες λειτουργίας αυτής» (3ο φύλλο, β' όψη, στιχ. 24-29 προσβαλλόμενης). Αν όμως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εκτιμούσε σωστά τις προσαχθείσες εν γένει αποδείξεις και εφάρμοζε το νόμο έπρεπε να δεχτεί ότι ουδεμία αδράνεια σε σχέση με τα καθήκοντά μου ως Προέδρου του αθλητικού σωματείου «Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε» υπήρξε, αλλά ότι αντιθέτως συνέβαλα ουσιωδώς και εντελώς μόνος μου στην υποστήριξη των υποθέσεων του αθλητικού αυτού σωματείου το διάστημα αυτό.

Συγκεκριμένα, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έπρεπε να δεχτεί τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά που αποδείχτηκαν πλήρως:

Είμαι ηλεκτρολόγος μηχανολόγος-μηχανικός του Ε.Μ.Π. Άρχισα να ασχολούμαι ως αθλητής με το άθλημα του καράτε από το 1966. Επί 17 χρόνια (1977-1994) ήμουν ο εκδότης του μοναδικού μηνιαίου περιοδικού του αθλήματος «ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΖΟΥΝΤΟ-ΚΑΡΑΤΕ». Από το 1986-1994 ήμουν Γενικός Γραμματέας, Πρόεδρος και Επίτιμος Πρόεδρος της «Ελληνικής Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Καράτε» (ΕΛΟΚ).

Το 1995 ιδρύθηκε η «Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε» (ΠΟΠΚ). Μεταξύ των ιδρυτών είναι και ο ενάγων. Η ΠΟΠΚ αναγνωρίστηκε με την απόφαση Πολ.Πρωτ.Αθ. 386/1995 - εκουσία. Ακολούθησε τριτανakoπή της ΕΛΟΚ (τότε «ΕΟΕΚ») κατά της αναγνώρισης της ΠΟΠΚ, η οποία απορρίφθηκε με την απόφαση Πολ.Πρωτ.Αθ. 72/1996 - εκουσία. Η ΕΛΟΚ («ΕΟΕΚ») άσκησε έφεση, η οποία έγινε δεκτή - ερήμην της ΠΟΠΚ - με την απόφαση του Εφετείου Αθηνών 10.383/1996. Την απορριπτική αυτή εφετειακή απόφαση τριτανάκοψε η «Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε» και εκδόθηκε η απόφαση του Εφετείου Αθηνών 3.914/2000 η οποία δέχθηκε την τριτανakoπή, ακύρωσε την απόφαση 10.383/1996 του Εφετείου Αθηνών και απέρριψε ως αβάσιμη την έφεση της ΕΛΟΚ («ΕΟΕΚ»). Η ΕΛΟΚ («ΕΟΕΚ») άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής, η οποία απορρίφθηκε με την απόφαση Αρείου Πάγου 110/2003. Κατόπιν της αρεοπαγιτικής αποφάσεως η ΠΟΠΚ είναι το μόνο αναγνωρισμένο σωματείο του παραδοσιακού καράτε στην Ελλάδα. Όλη αυτή την αντιδικία από το 1995-2003 τη χειρίστηκα προσωπικά, χωρίς καμία βοήθεια από κανένα μέλος του Δ.Σ. ή από τον ενάγοντα Παναγιώτη Δρακόπουλο, όπως αποδεικνύεται από απλή και μόνο ανάγνωση των εν λόγω δικαστικών αποφάσεων.

Όπως ανέφερα, το 1995 δημιουργήθηκε η ΠΟΠΚ. Η μακροχρόνια αντιδικία όμως με την ΕΟΕΚ τα έτη 1995-2003 (περιγραφόμενη παραπάνω) είχε παγώσει τη λειτουργία της ΠΟΠΚ και με είχαν απορροφήσει παντελώς μέχρι το 2003 που εκδόθηκε η τελεσίδικη απόφαση του Αρείου Πάγου.

Επομένως όλα όσα αναφέρονται στην πρωτόδικη απόφαση περί δήθεν αδράνειάς μου ως στελέχους της διοίκησης της ΠΟΠΚ είναι παντελώς αναληθή και η πρωτόδικη απόφαση εσφαλμένη ως προς αυτά.

2ος. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο κακώς εκτίμησε τις προσαχθείσες αποδείξεις και ψευδώς ερμήνευσε και εσφαλμένως εφάρμοσε το νόμο και με την προσβαλλόμενη απόφασή του αυθαίρετα και αναίτιολόγητα έκρινε ότι: «..... Ο εναγόμενος, όμως, αν και έλαβε γνώση του περιεχομένου της απόφασης ... δεν συμμορφώθηκε, μολαταύτα, στο διατακτικό της απόφασης αυτής, αλλά την παραβίασε από πρόθεση. Βεβαιώνει ότι ο εναγόμενος ... στις 19-3-2006 και στις 3-6-2006 με πρόθεση παραβίασε το διατακτικό της υπ' αριθμ. 3834/2006 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων» (4ο φύλλο, β' όψη, στιχ. 12-16 και διατακτικό προσβαλλόμενης).

Εάν όμως το Δικαστήριο ορθώς εκτιμούσε τις αποδείξεις και εφάρμοζε το νόμο έπρεπε να δεχτεί ότι **ουδεμία πρόθεσή μου** υπήρχε, ούτε αποδείχτηκε, να προσβάλω την τιμή του και να βλάψω την υπόληψη του ενάγοντα.

Η απόφαση ασφαλιστικών μέτρων 3834/2006 του Μον. Πρωτοδικείου Αθηνών, το διατακτικό της οποίας ισχυρίζεται ο αντίδικος ότι παραβίασα – ανεξάρτητα και πέρα από το ότι από την αγωγή δεν προκύπτει αν η εν λόγω απόφαση ήταν σε ισχύ ή όχι – μου απαγόρευε προσωρινά να δημοσιεύω στο μέλλον, τόσο στον ηλεκτρονικό τύπο όσο και με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, ο,τιδήποτε σχετίζεται με την προσωπικότητα του ενάγοντος «... **εφόσον η δημοσίευση αυτή γίνεται με σκοπό την προσβολή της τιμής του και την βλάβη της υπόληψής του ...**».

Εξάλλου και η προσβαλλόμενη δέχεται ότι: «... Από τη διάταξη του άρθρου 947 παρ. 1 ΚΠολΔ ... προκύπτει ότι για την καταδίκη του οφειλέτη στην ποινή που απείλησε το δικαστήριο με την προηγούμενη απόφασή του για την περίπτωση παραβάσεως των διατάξεών της, **απαιτείται να έχει ο οφειλέτης πρόθεση να παραβεί τις διατάξεις της προηγούμενης αποφάσεως ...**» (2ο φύλλο προσβαλλόμενης).

Καμία ωστόσο πρόθεση εκ μέρους μου δεν υπήρχε, αλλά ούτε και αποδείχτηκε, να προσβάλω την τιμή του και να βλάψω την υπόληψη του ενάγοντα. Συγκεκριμένα:

α) Όσον αφορά το πρώτο κείμενο στην ιστοσελίδα "www.karate.gr" με ημερομηνία δημοσίευσης 3.6..2006 και τίτλο: «Δεύτερη Ανοιχτή Επιστολή προς όλους τους Καράτεκα του Παραδοσιακού Καράτε σχετικά με τα Δικαστήρια της Π.Ο.Π.Κ.», το κείμενο

αυτό περιέχει απλή αναφορά περιστατικών και μόνο. Όπου τυχόν αναφέρονται χαρακτηρισμοί για το πρόσωπο του ενάγοντος, αυτοί αφορούν αυστηρά και μόνο τις επαγγελματικές του δραστηριότητες και αναφέρονται με περιγραφικό τρόπο και δεν έχουν καμία πρόθεση να βλάψουν την τιμή και την υπόληψή του. Αν από την παράθεση των πραγματικών περιστατικών δημιουργείται στον αναγνώστη πιθανώς κάποια αρνητική εικόνα για την επαγγελματική δραστηριότητα του ενάγοντα, αυτή είναι απότοκος των ίδιων των πραγματικών περιστατικών, αντικειμενικά κρινομένων, και ουδεμία πρόθεσή μου υπάρχει να βλάψω την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντα.

Τα αναφερόμενα στο εν λόγω κείμενο ότι:

- «... Ο κ. Δρακόπουλος δεν πήγε στους Πανευρωπαϊκούς στην Πολωνία (3-4 Ιουνίου 2006) με αθλητές της μη κερδοσκοπικής αθλητικής ομοσπονδίας που λέγεται Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε ... αλλά πήγε με «πελάτες» της προσωπικής του επιχείρησης που είναι η ιδιωτική του σχολή BUDOKAN, δηλαδή «με πελάτες από το δικό του μαγαζί». «Αυτός είναι και ο απόλυτος ορισμός της «μη φίλαθλης ιδιότητας».
- «... Ο κ. Δρακόπουλος είναι «επιχειρηματίας του καράτε» (εισπράττει επί χρόνια επιχειρηματικά κέρδη από το καράτε στην πασίγνωστη σχολή του BUDOKAN) και το διατυμπανίζει συστηματικά στα δικαστήρια ...»
- «... Συνεπώς βάσει του αθλητικού νόμου δεν μπορεί να συμμετέχει σε καμία απολύτως θέση ούτε διοικητικού ούτε τεχνικού εντός της αθλητικής ομοσπονδίας ΠΟΠΚ».
- «... Είναι αυτονόητο ότι κανένας σύλλογος Παραδοσιακού Καράτε μέλος της ΠΟΠΚ ΔΕΝ θα δεχθεί να παίζει αθλητής του σε αγώνες καράτε εναντίον «αθλητή-πελάτη» του κ. Δρακόπουλου και να δισπαστεί ο... κ. Δρακόπουλος!!! Διότι είναι προφανές ότι ο κ. Δρακόπουλος θα βγάλει νικητή τον πελάτη του, που πληρώνει πέντε χρόνια χρυσό το καράτε στο BUDOKAN. Ο άνθρωπος είναι επιχειρηματίας ...»

Όλα τα παραπάνω είναι πραγματικά περιστατικά – τα οποία σημειωτέον δεν τα αρνείται ο ενάγων – και δεν υπάρχει καμία απολύτως πρόθεσή μου να βλάψω την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντος αναφέροντας τα περιστατικά αυτά, αφού μάλιστα δεν τα αρνείται και ο ίδιος ο ενάγων.

Ούτε η φωτογραφία του ενάγοντος στο ίδιο κείμενο, όπου εμφανίζεται ως διαιτητής στους Πανευρωπαϊκούς 3-4/6/2006 στην Πολωνία, περιέχει σχόλιο-μομφή ως προς τη διαδικασία επιλογής του ενάγοντος για αυτό το ρόλο (που άλλωστε δεν εξειδικεύεται στην απόφαση) αλλά παράθεση πραγματικών περιστατικών και **δεν υπάρχει καμία απολύτως πρόθεσή μου να βλάψω την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντος.**

β) Όσον αφορά τη δεύτερη επικαλούμενη στην προσβαλλόμενη περίπτωση παραβίασης του διατακτικού της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων, δηλαδή τη δήθεν δημοσίευση εκ μέρους μου, στην ίδια ως άνω ιστοσελίδα, αναλυτικών οδηγιών προς τους χρήστες Internet πώς, μέσω των διαδικτυακών μηχανών αναζήτησης, μπορούν να έχουν πρόσβαση και να διαβάσουν τα τρία άρθρα με τα επίμαχα αποσπάσματα, που η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων τον υποχρέωσε να αποσύρει, σημειώνω τα εξής:

Εσφαλμένα έκρινε η προσβαλλόμενη ότι «... με αυτό τον τρόπο **ο εναγόμενος έχει καταστήσει προσιτά** στους αναγνώστες του Διαδικτύου τα τρία άρθρα που είχε υποχρέωση να απαλείψει από την ιστοσελίδα του ...» (5ο φύλλο, β' όψη, στιχ. 11-13).

Αν το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εκτιμούσε ορθά τις αποδείξεις έπρεπε να δεχτεί ότι **ουδμία πρόθεσή μου** υπήρχε να καταστήσω προσιτά τα εν λόγω δημοσιεύματα. Η τυχόν αποθήκευση αντιγράφων αυτών στη μηχανή αναζήτησης της αμερικάνικης εταιρείας "Google" συμβαίνει **αυτόματα και χωρίς τη θέληση**, παρέμβαση, προτροπή, ή οποιαδήποτε ανάμιξή μου.

Είναι γνωστό ότι το Internet (Διαδίκτυο) περιέχει πληθώρα πληροφοριών τις οποίες είναι πολύ δύσκολο μέχρι αδύνατο να βρει κάποιος ενδιαφερόμενος από μόνος του, διότι απλούστατα θα έπρεπε να δαπανήσει χιλιάδες ώρες ψάχνοντας μπροστά στον υπολογιστή του, τις οποίες κανένας δεν διαθέτει. Για να διευκολυνθεί ο πολίτης που αναζητεί μια πληροφορία, υπάρχουν οι λεγόμενες «Μηχανές Αναζήτησης» ("Search Engines"), ή αλλιώς «Ψαχτήρια», όπως λ.χ. αυτή της εταιρείας "Google". Οι μηχανές αναζήτησης είναι πανίσχυρα προγράμματα σε τεράστιους υπολογιστές που διαθέτουν απεριόριστα αποθηκευτικά μέσα. Συνεχώς, μέρα-νύχτα, σκανάρουν (σαρώνουν/ανιχνεύουν) με τεράστια ταχύτητα το Διαδίκτυο και ΟΛΕΣ τις ιστοσελίδες που υπάρχουν σ' αυτό, καταγράφουν σε ένα είδος ευρετηρίου τα βασικά τους στοιχεία, και αποθηκεύουν ολόκληρες τις ιστοσελίδες, ή ένα δείγμα τους, στα δικά τους αποθηκευτικά μέσα. Κάθε νέα ιστοσελίδα που εμφανίζεται στο Διαδίκτυο το πολύ σε δέκα (10) ημέρες έχει ανιχνευτεί, σαρωθεί και αποθηκευτεί. Αυτό γίνεται για όλες τις ιστοσελίδες του Διαδικτύου στα πλαίσια της φιλοσοφίας της «αποθήκευσης της παγκόσμιας γνώσης» και της δημιουργίας αρχείων χαμένων ή καταστραμμένων ιστοσελίδων, οι οποίες μάλιστα διατηρούνται μερικές φορές για αρκετό χρονικό διάστημα (μηνών ή και ετών) ανάλογα με το ενδιαφέρον αναζήτησης από τους αναγνώστες, ακόμη και αν οι ιστοσελίδες αυτές σβηστούν από το δημιουργό τους (αρχικό συγγραφέα).

Τα προγράμματα αυτά («Μηχανές Αναζήτησης») υπάρχουν και λειτουργούν ανεξάρτητα από τη βούληση οποιουδήποτε χρήστη του Διαδικτύου.

Επομένως, η τυχόν αποθήκευση των ιστοσελίδων μου **δεν έγινε με δική μου πρωτοβουλία ή πρόθεση, αλλά αυτόματα** από τα πανίσχυρα αυτά προγράμματα των Μηχανών Αναζήτησης, όπως της εταιρείας "Google". Εγώ, συμμορφούμενος ως όφειλα με την απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, διέγραψα τα επίμαχα αποσπάσματα που με διέταζε, όπως ομολογεί και ο ενάγων στην αγωγή του («...ο εναγόμενος ... διέγραψε προσωρινά τα επίμαχα αποσπάσματα από τα ένδικα άρθρα του ...», σελ. 8 στιχ. 7 από το τέλος, αγωγής) και βεβαίωσε και ο μάρτυράς μου στο ακροατήριο. Είναι το μόνο που μπορώ να πράξω και το έπραξα. Δεν φέρω εγώ ευθύνη εάν όντως υπάρχουν οι ιστοσελίδες αυτές μέσω άλλων μηχανισμών. Ούτε περιμένει κανείς να μάθει από μένα τον τρόπο που χρησιμοποιούνται οι μηχανές αναζήτησης, ή έχει ανάγκη να του τον υποδείξω. Επομένως, **δεν κατέστησα εγώ προσιτά** στους αναγνώστες του Διαδικτύου τα τρία κείμενα που είχα υποχρέωση να απαλείψω από την ιστοσελίδα μου, αλλά αντίθετα συμμορφώθηκα πλήρως προς το διατακτικό της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων 3834/2006. Αν τυχόν τα κείμενα αυτά έγιναν προσιτά και μετά τη συμμόρφωσή μου με την απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, τούτο έγινε **χωρίς τη θέλησή μου**, ερήμην μου και χωρίς καμία πρόθεσή μου.

Επομένως έσφαλε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ως προς τη δεύτερη επικαλούμενη παράβασή μου, ότι δήθεν έχω καταστήσει προσιτά στους αναγνώστες του Διαδικτύου τα τρία άρθρα που είχα υποχρέωση να απαλείψω από την ιστοσελίδα μου, και για το λόγο αυτό πρέπει να εξαφανιστεί η προσβαλλόμενη και να απορριφθεί η αγωγή στο σύνολό της.

3ος. Τέλος, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο και με την προσβαλλομένη απόφασή του επέβαλε σε βάρος μου τη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος που όρισε σε **€350,00**. Εάν το Δικαστήριο εκτιμούσε σωστά τις αποδείξεις και εφάρμοζε το νόμο, έπρεπε να καταδικάσει τον ενάγοντα στη δικαστική μου δαπάνη (176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσα θα προσθέσω, με τη ρητή επιφύλαξη κάθε δικαιώματός μου,

ΖΗΤΩ

Να γίνει δεκτή η παρούσα έφεσή μου.

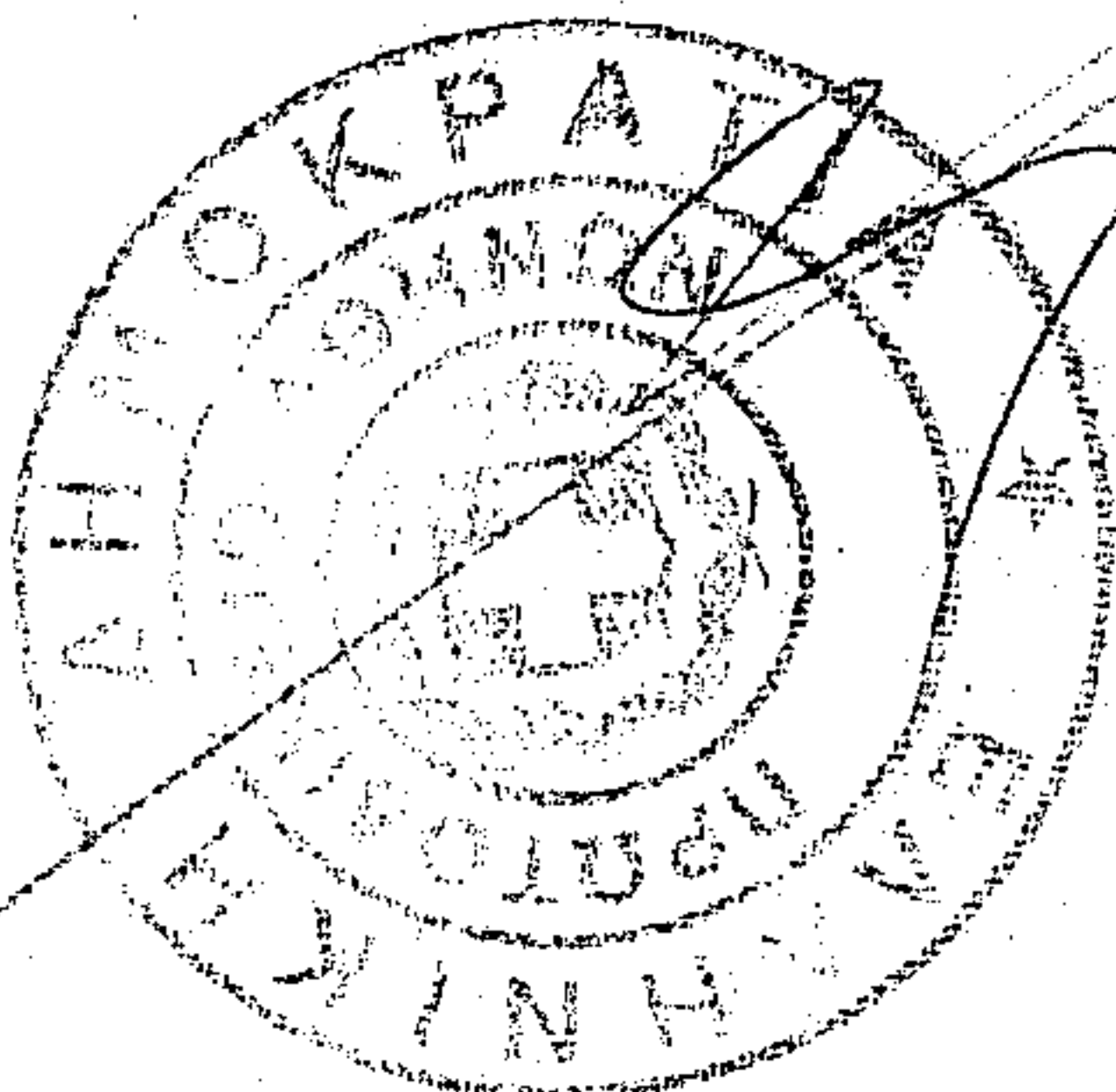
Να εξαφανισθεί στο σύνολό της η προσβαλλομένη απόφαση 511/2008 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία εργατικών διαφορών).

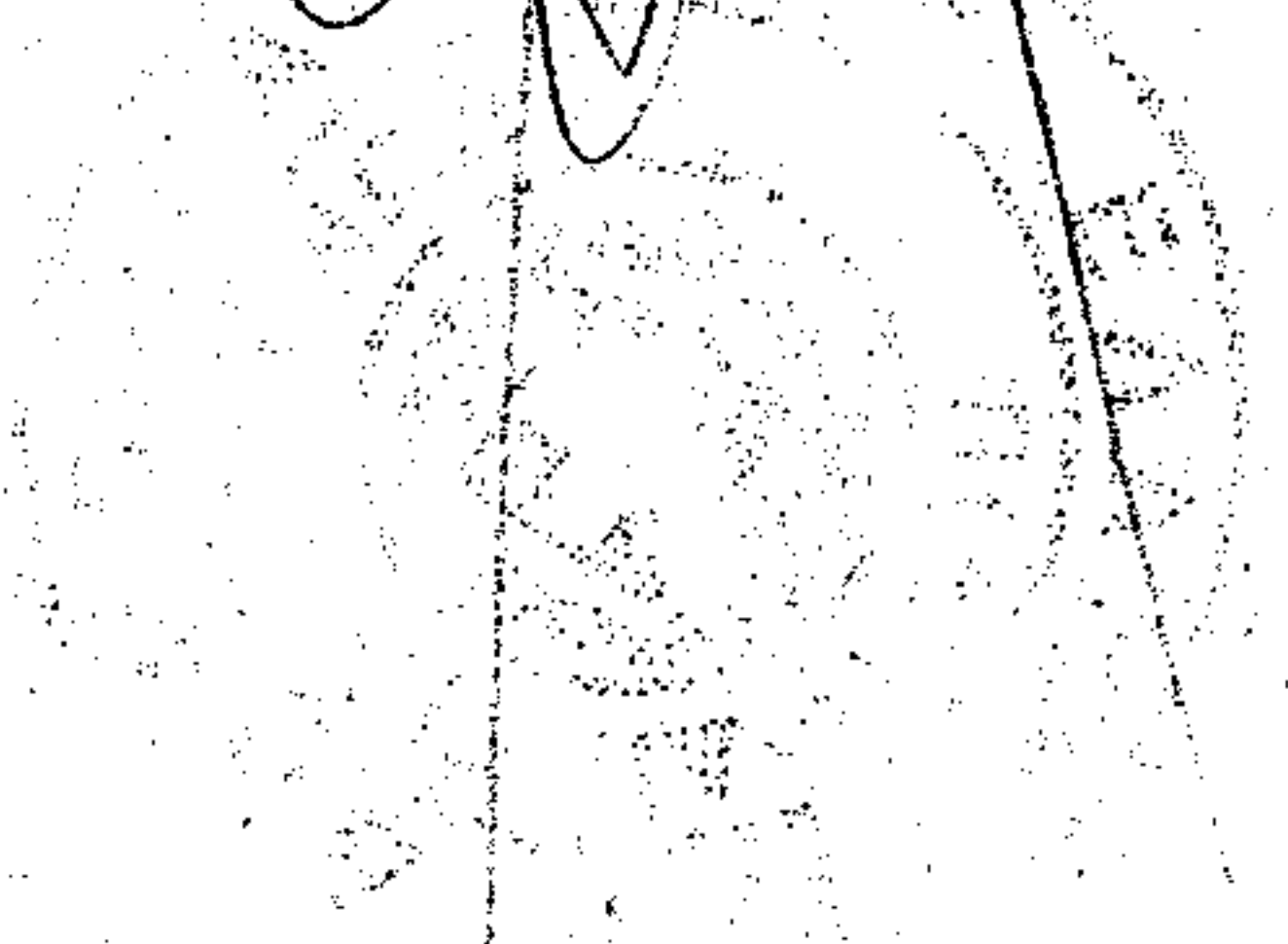
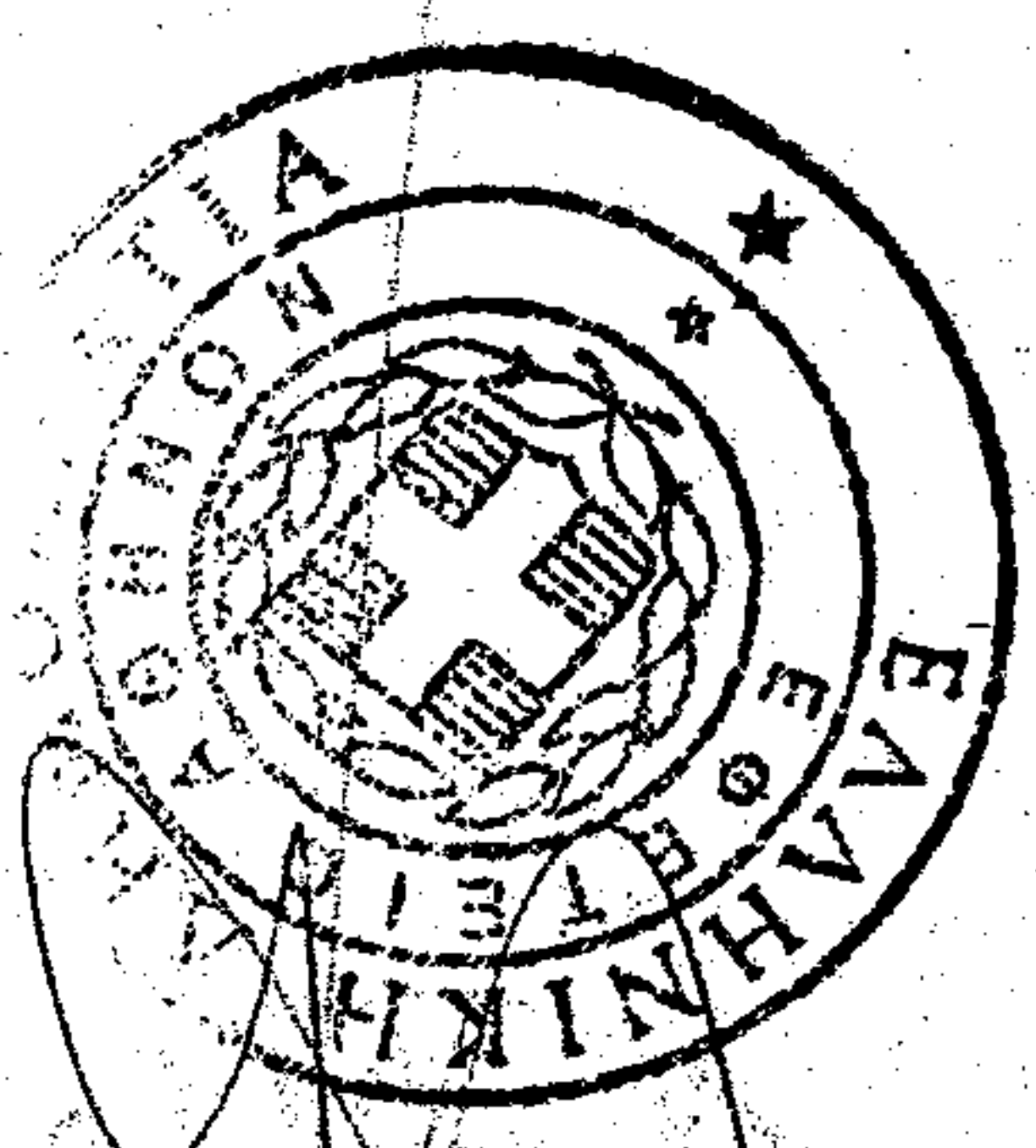
- Να απορριφθεί η από 24.7.2006 (αρ. κατ. 140.334/3.532/28.7.2006) αγωγή του αντιδίκου.
- Να καταδικασθεί ο αντίδικος στην εν γένει δικαστική μου δαπάνη και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Αθήνα, 28.4.2008

Η πληρεξουσία δικηγόρος

ΣΕΡΑΦΕΙΝΑ-ΖΩΗ Δ. ΛΑΒΙΔΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 1 - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 106 79
ΤΗΛ. 210 3616144 - FAX: 210 3616145
ΑΦΜ: 103632430 - ΔΟΥ: Δ' ΑΘΗΝΩΝ
Α.Μ. ΔΣΑ 28017

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΕΦΕΣΗΣ

Αριθμός κατάθεσης : 4218/2008

Στην Αθήνα και στο Κατάστημα του Πρωτοδικείου, σήμερα την 29/04/2008 ημέρα Τρίτη και ώρα 10:04 ενώπιον του / της Γραμματέα/ας ΨΥΧΑ ΣΤΑΜΟΥΛΑ του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών εμφανίστηκε ο / η δικηγόρος (ΔΣΑ / 28017) ΛΑΒΙΔΑ ΣΕΡΑΦΕΙΝΑ-ΖΩΗ και κατέθεσε το δικόγραφο της από 28/04/2008 ΕΦΕΣΗΣ του/της ΠΕΡΣΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ κατά του/της ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΤΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΩΣ ΝΟΜ.ΕΚΠ/ΠΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ και της αποφάσεως του παραπάνω Δικαστηρίου με αριθμό 511 / 2008 που απευθύνεται προς το Εφετείο.

Διαβάστηκε, βεβαιώθηκε και υπογράφεται νόμιμα.

Ο / Η καταθέσ___

Ο / Η Γραμματέας

(ΔΣΑ / 28017) ΛΑΒΙΔΑ ΣΕΡΑΦΕΙΝΑ-ΖΩΗ

ΨΥΧΑ ΣΤΑΜΟΥΛΑ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 29/04/2008

Ο / Η Γραμματέας

ΨΥΧΑ ΣΤΑΜΟΥΛΑ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση και την έκδοσή του κατά τη σειρά της παραγγελίας.

Αθήνα, 29/04/2008

Ο / Η Προϊστάμεν___ του τμήματος

α.α. ΨΥΧΑ ΣΤΑΜΟΥΛΑ

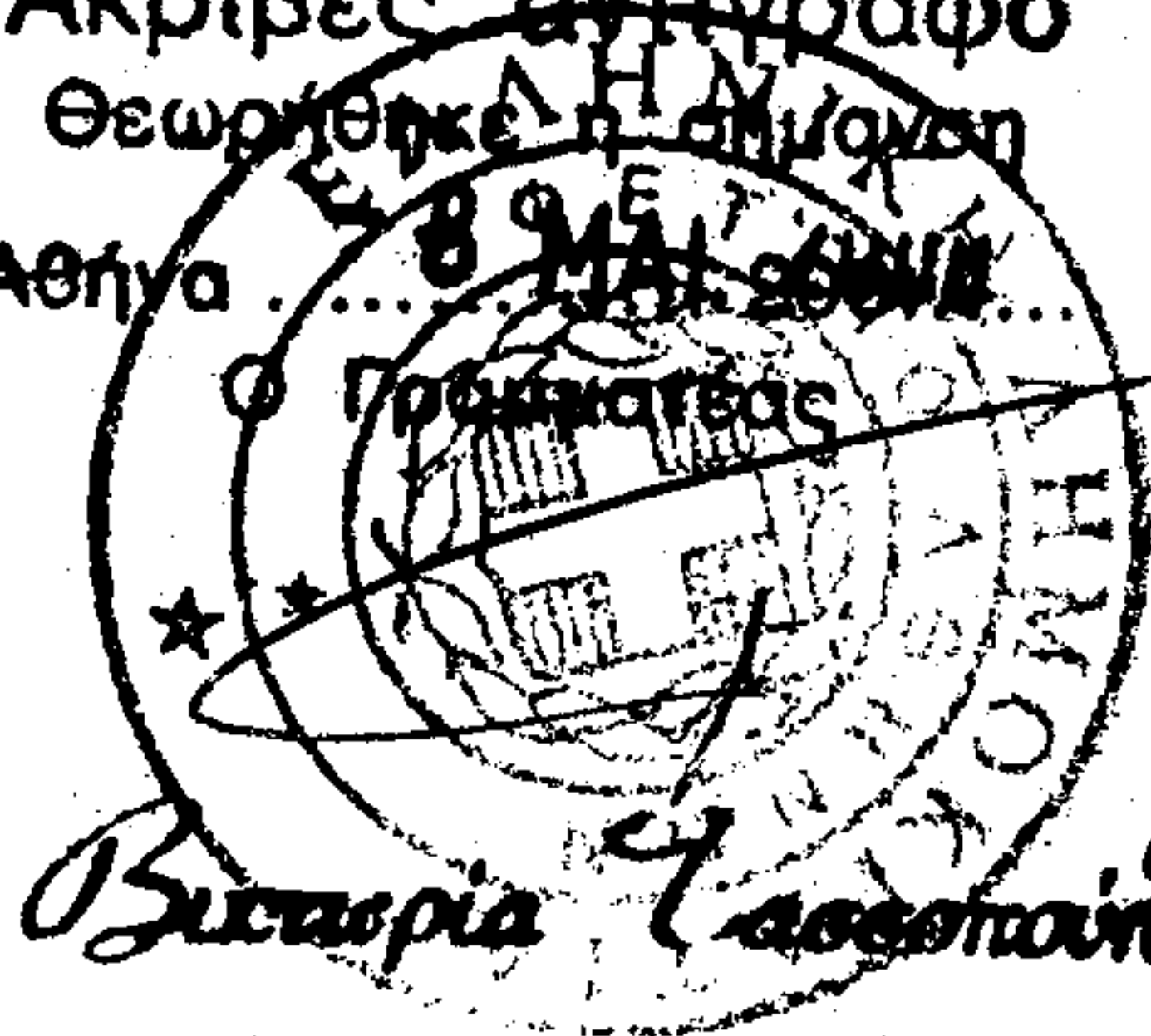
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμ. 1138 Πιν. 24
ορίζουμε δικάσιμο για τη συζήτηση της
έφεσης ενώπιον του τμήματος του
δικαστηρίου τούτου την 18-11-08
ημέρα Τρίτη και ώρα 11.00 π.μ.
Αθήνα 8-5-2008
Ο Γραμματέας

(Handwritten signature)

Βικτωρία Τασσοπούλου

Ακριβές αντίγραφο
θεωρήθηκε η αίτηση
Αθήνα 8 ΜΑΙ 2008
Ο Γραμματέας

Βικτωρία Τασσοπούλου

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής
έντεγγεται να επιδώσει την παρούσα προς
των ενδιαχόμενων Ειδικών Περιόδων, για να
λάβει γνώση και να παραστεί, όσον και όταν
απωτέρω δριζύεται.

Αθήνα, 9-5-2008

Η υπηρετούσα δικηγόρος

(Handwritten signature)

ΕΛΕΝΗ ΖΩΡΟΥ-ΧΑΡΑΛΥΠΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΠΙ ΔΣΑ 13850
ΑΙΤΩΛΙΑΣ 30 - ΑΘΗΝΑ 115 23
ΤΗΛ. 6421534 - FAX: 6422737
ΑΦΜ 049551252-ΔΟΥ ΚΑ' ΑΘΗΝΩΝ